

Inglise kolledž unistab puhkeruumidest

EPL 1996, 8. X

Inglise kolledži heledates toonides sisemus kohustab õpilasi susikotti kaasas kandma esimesest koolipäevast alates. Raha, mis hoone remondiks kulutati, ei läinud raisku, leiab kooli direktor.

Inglise kolledži direktori Rein Rebase sõnul jätkub viimistlemist ja piresmonditoid selleks aastaks kindlasti veel hulganisti. "Lahendamist ootavad elektritehnilised küsimused, et talvel koolis kõik lambid põleksid, lähiajal saab korda terve maja ventilatsioon," selgitab Rebane.

Mugav helepruun diivan direktori kabinetis on hoone administratiivosas üks vähestest asjadest, mis lõplikult paigas. "Võib öelda küll, et kas just direktori aju, aga direktori info on praegu veel kastides. Asju lihtsalt ei ole kuhugi panna," naerab Rebane ja osutab avara toa üksildasele kapile.

Inglise kolledži õpetajad saavad valjalikud mööblitükid kätte novembri alguseks. Sama kaua võtab poiste tööõpetuse klassi, õppekõogi, lingvafoni kabineti ning osaliselt ka keemia- ja füüsikaruumide varustamine.

Suur, hele ja valgusküllane maja on rõõmsameelsetest põngerjatest ootamatult täitunud. Vahetunnist hoolimata jäävad koridorid vaikseks ja treppidel, mille teataval osal endiselt pikka liugu lasta annaks, ei torma samuti keegi.

"Andsime sel aastal peredele välja infovihiku kooli sisekorraeskirjadega, et kõigil oleksid mängureeglid teada," märgib direktor. Midagi inimlikku eeskirjad ei keela ja õppurid jälgivad infovihikus mainitud üsna hoolega. "Ühel päeval nägin, kui noormehed aitasid vanema inimesi bussi. Pärast ütlesid, et see on loomulik ja

"nii on sisekorraeskirjades öeldud"," muheleb Rebane.

Soojade koolialgusilmade kohta tundus ehk mõnelegi pisut üllatav, et kohe esimesest koolipäevast vahetusjalatseid nõudma hakatakse. "7. keskkoolis nõudsi me ka vahetusjalatseid, ent alles siis, kui poriseks kippus," täpsustab direktor. Paljukiidetud sisekorraeskirjad lugesid kolledžile vastuvõetavaks esialgu vaid heledatallalisi jalatseid.

"Vaatasin oma jalanõud üle ja leidsin ainult ühe paari heleda tallaga botaseid – neid ma loomulikult koolis kandma ei hakka," on direktor pisut õnnetu. Kompromissi ei tulnud lastel kaua oodata: kautšuk või plastmass ei jäta parketile samuti jälgi ning sellised põhjad on täiesti lubatud. Direktori pilk sihhib jämedat musta joont laua all: "Selle triibu tegi üks lapsevanem."

Seda, et kooli puhtust on valvama palutud asjatundjad, koolijuht rõhutada ei tahaks. "Hakatakse jälle mõtlema, et loobime raha tulde... Esimesed kaks nädalat proovisime oma koristajatega hakkama saada, aga maja on heledana raske pidada – esimese kahe päevaga saime kolm lahkumisavaldust," meenutab direktor.

Rebase arvates ei tasu kabinetsüsteemi põhimõttel töötavas koolis 700 õpilaselt nõuda, et seljakotid hoitaks seinast poole meetri kaugusel. Võõrad kiibitsejad hoiab hoonest eemale lukustatav välisukse, mida lingivajutusega saab avada vaid seestpoolt.

35,3 miljoni krooni eest renoveeritud koolihoone magnetiks peavad asjatundmatud seni palmisaali. "Kas ühel koolil ikka peab palmisaal olema?" arutatakse ning vangutatakse rahulolematult päid. Inglise kolledži direktor tunnustab, et juhtkonnal pole palmisaa-

Inglise kolledži õpilased saavad palmi lähedust nautida vaid laulutunnis. Ekslikult arvatakse siiski, et koolil on palmisaal.

MARKO MUMM

li rajamise kavatsust eales olnudki. "Meil üks palm on lauluklassis, selle tõime eelmisest koolist kaasa," on Rebane kimbatuses.

Inglise kolledži sillerdavate lühtritega aulas, mida võiks äärmisel juhul ka palmisaaliks kohandada, ei hakka silma ühtegi puud. "Nojah, palm on siin nurgas," kehitab lauluõpetaja Tiia Loitme üsna ükskõiksel õlgu, kui haras muusikakuulamise hetk katkestatakse ning laetuled kahe plöksuga põlema löövad.

Kooli uuendamise projektis, tösi küll, oli sees klaasist siseõue rajamine. "Praegused kooliehituslikud normatiivid on natuke teised kui 1916. aastal," nendib direktor. Akna taga trossidega piiratud maa-alal turritavad metallist vaiad – objekt on pooleli. "Ühel tasandil oleks klaasõu läbi ühe, teisel läbi kahe korruse. Korrused annaksid umbes 400 ruutmeetrit puhkeala juurde ja kindlasti oleks sinna midagi rohelist pandud," lausub direktor ja leiab, et linna rahakotist sõltuv kaasaegne

lisand annaks koolihoonele plusspunkti. Praegu jääb vaid kujutluseks hoone mansardi remont.

Samasuguste rõõmuhüüetega, mis kõlasid 31. augustil Estonia puiesteel inglise kolledži avamisel, avanevad novembris 1,2 miljoni krooni eest sisustatud köögipooltega koolisöökla ning kohviku ukseid. Seni pakivad kolledžilased iga päev sööklas pooleks tunniks lahti oma võileivakoti.

Märksa enam võtab aega kooli uue atribuutika ja kõikvõimalike sümboli-

te valmimine. 1. novembrini kestvale logokonkursile oodatakse õpilaste, nende vanemate ning vilistlaste töid. Mingeid piiranguid logo tarvis ei seata, logo peab sobima nii õlale tätoveerimiseks kui ka autole, mida koolil esialgu veel ei ole. Ehk saadakse auto siis, kui valmib ühine koolivorm? "Vorm on mõttes küll, et meie kolledži õpilased poleks tänavapildis anonüümsed," tunnustab direktor Rein Rebane.

PIRET PEENSOO